

Het Sliedrechts dialect (186)
(Publikatie van de Oudheidkundige Vereniging "Siedrecht")
'N TRAIN (VERVOLG)

BEKIJKS

D'n hêelen dijk liep d'n eerste tijd uit, om 't technische hōogstandjie te bewondere. Vemaal de jeugd had belangstelling, mor die mos 'n bietjie anders dan die van de grōôte mense, want die snotaope wisse d'r 'n spellechie van te maake, om d'n train te laete stoppe. Die doerakke lagge dan hout en stêene op de rêêls en gonge dan op 'n afstandjie staon kijke.

Nou kon de massinist hard fluite, mor daermee blies tie de rommel niet van de rêêls. Daerom minderde die z'n vaert en de stoker sprong dan van de lokemetief om de troep van de rêêls te haole. Ze hebbe toe de pliesie d'r van verwittigd en die hiew d'r, om ongelukke te voorkomme, 'n ôgchie op.

Groene smurrie

Mor wat die onterikke van jonges niet voor mekaor kregge, kregge de koeie en vaerze van boer Zwart wel voor mekaor. Dat hêele koppel mos verbrugd worde, mor ze wazze niet gewend, dat 'r rêêls op de Sesjonsweg lag en daer mosse ze overheen.

'n Paor bêêste struikelde met 't gevolg, dat ze aalemael zenewachtig wiere. Ze liete daerdeur meer smurrie vaale dan nermaol en netuurlijk flink wat op de rêêls. Toe d'n train van 't kaarkhof trug kwam begonne de wiele van de lokemetief haalverwege op de helling deur te slippe.

Nou was de massinist gewend om ingeval van deurslippe, de schuif van de zandstrooier ope te trekke, mor om êen of aandere rede was die d'r afgehaald.

"Wat nou?" vroeg de stoker. "Nou" zee de massinist: "We gaon met 't hêele spul 'n end achteruit tot verbij 't ouwe mannehuis (tegewoordig Electra) en jij maakt de rêêls ten rauwste schōôn en gooit d'r dan wat morszand (dat van de kipkarre viel) overhene en perbere we 't nog 's."

Zō gezeed, zō gedaen. Met 'n flink aanlōpie, donderend geluid en hard fluite kwam 't spul weer op d'n dijk om deur de kaarkstraet vêêder te gaon. Dat onder 't gejuich van 'n hōop mense die toegestrōmd wazzeom te zien hoe ze dat vaarkentjie waste.

Ongeluksie

We schreve al, dat de mense op de loswal de kipkarre voor 't gemak eerst haalf vol sचेpte. Nou hadde ze met 't rechtop zette van êen zō'n bak de vergrendeling vergete. Op 't punt waer de train van de Sesjonsweg naer de begraefplaets de bocht maakte, kipte dien bak persies bij 't huis van Verhaai.

Hêel 't klompheksie strōmde vol met zand en 't was mor goed, dat de deur naer d'n huis dicht was, aandere had de vrouw van Verhaai zōwat vaarke en blek verslete om aal 't zand uit d'n huis te krijge. D'n train mos mos toe eerst weer 'n stuksie trug gereeje worde om 't verlore zand weer in d'n bak trug te scheppe.

Toe dat hêele grōôte waarkklaor was wier aale matriael weer weggehaald in omgekeerde volgorde van toe 't gekomme was.

Ruim 'n tiental jaere laeter ree d'r bij de aanleg van Rijksweg 15 ok weer 'n zandtrain met 'n stōmlokemetief deur Slierecht. Hij kruiste allêen de Sesjonsweg ter plekke waer nou de zuidelijke op- en afrit zijn.

Hartelijk dank aan de inzender van dut uitgebraaide stuksie, dat we, wat technische bijzonderhede betreft, wat hebbe ingekort.

Reakties: K. Lissenburg-van Genderen. 01840-15368 of R. Buizert. 01840-12035